

РЕШЕНИЕ

№ 41188

гр. София, 09.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в
публично заседание на 02.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **4691** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на А. Д. А., с адрес в [населено място] чрез адв. В. В. срещу Решение №ППН-01-841/22 от 06.03.2025г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД, Комисията/, в частта,

1.с която жалба вх. № ППН-01-841/05.12.2022г. на жалбоподателя срещу БНБ относно искането А.А. да осъществява контрол като контролен орган е обявена за процесуално недопустима и производството е прекратено и

2.в частта, с която жалбата на А.А. срещу „Уникредит Кънсюмър Файненсинг“ ЕАД е обявена за неоснователна.

С жалбата се твърди, че решението на КЗЛД е неправилно, незаконосъобразно и необосновано, постановено в нарушение на процесуалните правила.Претендира се присъждане на разноски за съдебното и административното производства.

В съдебно заседание жалбата се поддържа. Оспорват се претендираните от страните разноски. Представени са и писмени бележки. Прави се искане за допускане на предварително изпълнение на съдебното решение на основание чл.60, ал.1 от АПК, с което съдът да задължи административния орган да заличи личните данни на А. А. във връзка с процесния договор за кредит от ЦКР и данните да бъдат оставени за обработване само за целите, които защитават неговите права и законни интереси, както и за защита на обществения интерес.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни с писмени бележки и писмено становище оспорва жалбата като неоснователна.С оглед евентуално уважаване на процесната жалба излага

съображения за недължимост на разноски в частта от решението, с което жалбата е обявена за процесуално недопустима, поради това, че КЗЛД не е страна в съдебното производство, а за останалата част от решението, с което жалбата е обявена от КЗЛД за неоснователна, разноските да бъдат намалени до минимален размер, предвид действителната фактическа и правна сложност на делото.

Заинтересованата страна Българска народна банка /БНБ/ чрез упълномощен представител оспорва жалбата като необоснована. Сочи че, досега не е установено по съдебен ред, че процесният кредит е недействителен и че БНБ не може да коригира данни, които се подават от финансови институции. Претендира присъждане на разноски.

Заинтересованата страна „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна, необоснована, а в части и недопустима. Категорично се противопоставя срещу искането за допускане на предварително изпълнение на съдебното решение. Претендира присъждане на разноски.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбоподателят подал в КЗЛД жалба рег. № ППН-01-841/05.12.2022г., с която заявил, че „Уникредит кънсюзър файненсинг“ ЕАД /УКФ/ и Българска народна банка са извършили злоупотреба с личните му данни.

С решение № ППН-01-841/2022 от 15.01.2024г. Комисията за защита на личните данни приела, че жалба рег. № ППН-01-841/05.12.2022г. е нередовна, оставила същата без разглеждане и прекратила административното производство. Решението е оспорено и по жалбата е образувано адм.д. № 2553/2024г. по описа на АССГ. С определение №3637/08.04.2024г., влязло в законна сила, съдът отменил оспореното решение и изпратил преписката на КЗЛД за ново произнасяне.

В изпълнение на разпореденото с посоченото определение на АССГ ответникът е постановил оспореното в настоящото производство решение.

С жалба рег. № ППН-01-841/05.12.2022г. А. Д. А. е посочил, че на 24.11.2022г. е получил справка за кредитна задължнялост от Българска Народна Банка № БНБ 110095 от 19.10.2022г., от която установил, че „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД са извършили заличаване на заем, който не е усвоил през 2020г., но същевременно са подавали данни до БНБ, че за минали периоди им дължи пари и че е имал просрочие при изплащането на този заем, което счита за невярна информация и злоупотреба с личните му данни, за което узнал на 24.11.2022г. Изразил становище, че БНБ обработват и съхраняват незаконосъобразно събраните от „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД и обработени лични данни и записите от „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД незаконосъобразно входирани в системата на ЦКР. Оплакал се от „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД затова, че незаконосъобразно без негово знание и съгласие са подали неверни и незаконосъобразно събрани лични негови данни в системата на БНБ. Уточнил е, че не е клиент на „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД, че никога през живота му не е кандидатствал за заем и че никога през живота му не е имал заем в „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД. Уведомил е, че между жалбоподателя и „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД в СГС е образувано гр.д. № 20241100109922 касаещо действителността на договора за кредит между страните, което към този момент не е било приключило. Във връзка с изложеното е поискал следното: 1. КЗЛД да задължи „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД да му заплати нанесени нематериални щети в размер на 200000.00 лева по посочена от него банкова сметка, обезщетение в размер на 100000.00 лева материални вреди, включително пропуснатите ползи от това, че не е успял да си закупи по - голям апартамент и цените на имотите значително са се повишили, и в допълнение, че е загубил над 80 дни в посещения на КЗЛД, прокуратура, полиция,

следствие, съд, СДВР, БНБ, ДАНС, мобилни оператори и факта, че не е успял да даде под наем настоящото си жилище, за което има директни пропуснати ползи от приходи от наеми над 15 месеца x 800,00 лв на месец, както и това, че не е успял да пътува в чужбина, което счита, че съставлява пропуски от командировъчни и значително забавено кариерно развитие; 2. КЗЛД да инициира консултация със служителя по защита на личните данни в “Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД и Българска народна банка; 3. КЗЛД да задължи "Уникредит Кънсюзър Файненсинг" ЕАД да даде писмено становище, защо след като са получили становище от графолог /ППН-01-866/2020г. / ППН-01- 205#5/23.06.2021г./ не са го информирали и не са информирали КЗЛД в законоустановеният срок съгласно Регламента и не са заличили всичките му данни в БНБ по ЦКР, а са подали данни, че им дължи пари, и защо след като БНБ са знаели за нерегламентираните цедирания е премълчала нарушенията въпреки, че БНБ е контролен орган; 4.КЗЛД да наложи предписания на “Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД за промени в условията си при обработка на лични документи, при актуализирането им и задължително залегналото в Регламента информиране на контролния орган при установяване на злоупотреби с лични данни; 5. и 6. съответно КЗЛД да наложи „глоба“ или „имуществена санкция“ на “Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД и на БНБ; 7. КЗЛД да извърши проверка на “Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД и на БНБ, с указания да бъдат заличени неговите данни, наложена забрана на “Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД да извършва справки в Централния кредитен регистър /ЦКР/ и 8. КЗЛД да наложи на “Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД незабавно да заличи всички записи в ЦКР на БНБ, че им дължи пари.

У. К. Файненсинг“ ЕАД е финансова институция по смисъла на чл.3а от Закона за кредитните институции /ЗКИ/ и е вписана в регистъра на финансовите институции по чл.3а от ЗКИ на Българска народна банка. В ТРРЮЛИЦ е със записан предмет на дейност: основно, отпускане на заеми със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства; и гаранционни сделки.

Във връзка с жалбата на А.А. от “Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД е изразено становище за неоснователност, тъй като съгласно разпоредбите на Наредба № 26 за финансовите институции, издадена от Българска народна банка, всяка една финансова институция в България е задължена да подава информация в ЦКР съгласно правилата и изискванията на Наредба 22 за Централния кредитен регистър, а съгласно чл.19, ал.2 от Наредба 22 за Централния кредитен регистър информацията за кредитната задължнялост за клиентите включва данни както за текущото състояние на кредитите, така и за просрочията по активни и по погасени кредити за 5 - годишен исторически период. Посочено е, че между дружеството чрез кредитен посредник „Уникредит Булбанк“ АД и А. А. е сключен потребителски кредит № 4243338/06.08.2020г. за сума в размер на 50300,00 лв.. Застъпено е становище според което полагайки своя подпис А. Д. А. се е съгласил и е декларирал, че предварително е бил запознат с включените в договора финансови параметри, характеристики и условия на кредита, а с допълнително подписаните застрахователен сертификат и декларация, че е запознат и приема Общите условия по застраховката, което намира, че още веднъж засвидетелства неговата осведоменост, че е прочел, разбрал и приема условията по кредита.Посочено е също, че положението от А. Д. А. подпис върху идентификационния документ за самоличност - лична карта видимо съвпада с положените подписи върху сключения договор за кредит №. 4243338, общи условия по него, застрахователен сертификат, погасителен план, искане за предоставяне на кредит, съгласие за обработка на лични данни и декларация за информираност относно правата на субекта на данните, съгласие за директен дебит и медицински въпросник. Изразено е становище, че от страна на дружеството не е извършено нарушение.

Българска народна банка е централна банка на Република България, юридическо лице. Тя организира и поддържа информационна система за кредитната задлъжнялост на клиентите към банките и финансовите институции, както и към платежните институции и дружествата за електронни пари, отпускащи кредити по реда на чл.21 от Закона за платежните услуги и платежните системи /ЗПУПС/, които извършват дейност на територията на Република България, както и към инвеститори, предоставили заем по проект чрез доставчик на услуги за колективно финансиране, с изключение на чуждестранни доставчици, които извършват директно дейност на територията на Република България - чл.56 от ЗКИ във вр. чл.2 от Наредба № 22 от 16 юли 2009г. за Централния кредитен регистър. Ц. кредитен регистър е организирана и поддържана от БНБ информационна система за кредитната задлъжнялост на клиентите към: 1. банките и клоновете на банки, извършващи дейност на територията на страната; 2. финансовите институции, регистрирани по чл. 3а от Закона за кредитните институции (ЗКИ), с изключение на чуждестранните финансови институции, които извършват директно дейност на територията на Република България; 3. платежните институции и дружествата за електронни пари, отпускащи кредити по реда на чл. 21 от Закона за платежните услуги и платежните системи /ЗПУПС/, които извършват дейност на територията на Република България; 4. инвеститори, предоставили заем по проект чрез доставчик на услуги за колективно финансиране, с изключение на чуждестранните доставчици, които извършват директно дейност на територията на Република България; 5. купувачите на кредити по чл. 7 от Закона за лицата, обслужващи кредити, и купувачите на кредити (ЗЛОККК), които придобиват вземания по необслужвани кредити, предоставени от кредитни институции.

БНБ е изразила становище за недопустимост и неоснователност на подадената в КЗЛД жалба. Посочила е, че в конкретния случай са налице други две основания за обработване на лични данни на А. Д. А. по чл.6, § 1. букви в) и д) от Регламент (ЕС) 2016/679, поради което не е необходимо изискването и съгласието на субекта на данни. Приела е, че обработването е законосъобразно. Застъпила е позиция, че централната банка не може да разрешава спорове между институциите и техните клиенти по повод на конкретни правоотношения, вкл. в сферата на защита на личните данни и че институциите носят отговорност за верността и своевременното подаване на информацията, както и за спазване изискванията за защита на личните данни.

Жалбата е разгледана на заседание на КЗЛД, проведено на 18.12.2024г., за което е съставен протокол №54/2024г./л.267 и сл./Предложен е проект за решение, който е подложен на гласуване. В гласуването са участвали всички присъстващи - председател и трима членове. Решението е взето с мнозинство „за“ – 4 гласа. С това решение жалбата е обявена за допустима в частта, съдържаща оплакване за неправомерно обработване на личните данни от БНБ и от “Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД, а в останалата част относно искането КЗЛД да разгледа и да се произнесе по въпроси свързани с осъществяването на контрол/надзор върху БНБ като контролен орган на последната по смисъла на чл.25 от Наредба №22/16.07.2009г. за ЦКР, за недопустима.

На 18.02.2025г. жалбата, в частта, в която е приета за допустима е разгледана по същество, изслушани са страните, обсъдени са доказателства и е предложен проект за решение, според който жалбата се обявява за неоснователна и се оставя без уважение искането на А.А. за присъждане на разноски. В гласуването са участвали всички присъстващи - председател и трима членове. Решението е взето с мнозинство „за“ – 4 гласа.

На 06.03.2025г. е изготвено оспореното решение, с което е прието, че заинтересованите страни в настоящото производство обработват законосъобразно лични данни на жалбоподателя предвид информацията, съдържаща се в справката, приложение към жалбата, тъй като са налице условия

за тяхното законосъобразно обработване по смисъла на чл.6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. На основание чл.38, ал.3 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, с четири гласа „за“ КЗЛД е обявила жалбата за процесуално недопустима на основание чл.27, ал.2, т.6 от АПК, за това, че не са налице специалните изисквания, установени в закона – правото и задължението на КЗЛД да осъществява контрол /надзор върху БНБ като контролен орган на последната по смисъла на чл.23 от Наредба №22/16.07.2009г. за ЦКР и е прекратила производството в тази част, а в останалата част е обявила жалбата за неоснователна. Без уважение е оставено и искането на А.А. за присъждане на разноски.

Страните не спорят, че към дати: 31.05.2021г., 30.06.2021г., 31.07.2021г., 31.08.2021г. и 30.09.2021г. към ЦКР е подавана информация от „Уникредит Кънсюзър Файненсиг“ ЕАД, на основание сключен от името на А. Д. А. договор за кредит № 4243338 от 06.08.2020г. с „Уникредит Кънсюзър Файненсиг“ ЕАД, с параметри: финансирана сума 50 300,00 лева, от която 50 000,00 лева искана сума + 300,00 лева такси за разглеждане на кредита, продължителност на изплащане на кредита: 120 месеца, месечна вноска по кредита: 606,70 лева, обща дължима сума за периода 72 803,52 лева, застрахователна премия: 37,56 лева, с паджена дата: 07 - мо число на месеца, с първа падежна дата 07.09.2020г. и последна падежна дата 07.08.2030г..

С постановление от 21.08.2024г./л.301/ прокурор при СГП е отменил постановление на СРП от 28.06.2024г. за отказ за образуване на досъдебно производство по пр.пр. №30960/2024г. по описа на СРП като необосновано и незаконосъобразно. Посочено е, че преписката е образувана по сигнал на А. А., в който са изложени данни за извършено документно престъпление – съставяне и използване на неистински договор за кредит, сключен с „УниКредит Булбанк“ АД от името на жалбоподателя, но без негово знание и съгласие.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. подадена е в законоустановения срок, от адресат на решението и срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред административен акт.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – Комисията за защита на личните данни - в рамките на предоставените ѝ правомощия съгласно чл.38, ал.3 вр. с чл.6, ал.1 от ЗЗЛД.

Решението е прието в открити заседания, насрочени за разглеждане на жалбата по нейната допустимост и по същество със законоустановеното мнозинство от членовете на административния орган съгласно чл.9, ал.3 от ЗЗЛД.

Решението е издадено в предвидената от закона форма. Изложени са фактически и правни основания. Не са допуснати и административно-производствени нарушения. Събрани са относимите доказателства и на страните е предоставена възможност да изразят становища и да представят доказателства. В оспорения акт са обсъдени представените по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на участниците в производството не е ограничено.

Предвид изложеното съдът намира, че не са налице предпоставките за отмяна на решението съгласно чл.168, ал.1 във връзка с чл.146, т.1, т.2 и т.3 от АПК.

Правилно е приложен и материалният закон.

За частта от решението на КЗЛД, с която жалбата на А. Д. А. е обявена за недопустима по отношение на БНБ, поради това, че комисията няма правомощия за контрол над БНБ съдът прие следното:

Съгласно чл.44, ал.1 от Закона за БНБ /ЗБНБ/ При упражняване на правомощията и

изпълнение на задълженията си по този закон Българската народна банка, управителят и членовете на управителния съвет са независими и нямат право да искат или да приемат указания от институциите, органите, службите или агенциите на Европейския съюз, от Министерския съвет или от правителствата на други държави – членки на Европейския съюз, както и от други органи и институции. Министерският съвет и другите органи и институции по изречение първо нямат право да оказват влияние на Българската народна банка, на управителя или членовете на управителния съвет. Изложеното сочи, че КЗЛД няма правомощия за контрол над БНБ, поради което правилно с оспореното решение Комисията е приела, че няма правомощия да осъществява контрол/надзор върху БНБ като контролен орган на банката по смисъла на чл.25 от Наредба №22/16.07.2009г. за ЦКР и е прекратила производството в тази част. Правилно е посочено и основанието за прекратяване.

Обществените отношения, свързани със защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни, са уредени в ЗЗЛД и в Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), /Регламент (ЕС) 2016/679, Регламент/. Целта на закона е да осигури защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни в съответствие с Регламента. Съгласно чл.4, §.2 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. А „обработване“, съгласно чл.4, т.2 от Регламента означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване. В случая се установява, че както „Уникредит Кънсюзмър Файненсиг“ ЕАД, така и БНБ са обработвали лични данни на А. Д. А. – дружеството като е подавало данни за физическата и икономическата идентичност на жалбоподателя към Централния кредитен регистър, а БНБ като е събирала тези данни след получаването им и ги е съхранявала, като така тези данни

са станали достъпни не само за БНБ, но и за всички лица ползващи информацията в ЦКР.

Според чл.6, ал.1 от Регламента обработването на личните данни е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете. Буква е) на първа алинея не се прилага за обработването, което се извършва от публични органи при изпълнението на техните задачи.

В настоящия случай жалбоподателят твърди, че не е подписвал процесния договор за кредит и не е давал изрично съгласие да се обработват негови лични данни във връзка с изпълнението на този договор. Тези твърдения не са установени с влязъл в сила съдебен акт, респ. не е установено по предвидения в закона ред, че договорът за кредит е недействителен. В настоящото производство инцидентно или под друга форма не може да се установява недействителността на договора за кредит независимо от представените заключения на вещи лица и постановления на СРП и СГП. Предвид изложеното възраженията на жалбоподателя, че обработването на личните му данни от заинтересованите страни е законосъобразно, тъй като не е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели / б. "а" / е необосновано и недоказано. Към процесния период от време е наличен договор за кредит.

Правилно КЗЛД е приела, че „Уникредит Кънсюзър Файненсиг” ЕАД, обработва законосъобразно личните данни на жалбоподателя, тъй като обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора. Това задължение произтича от чл.10, ал.1, вр. с чл.4, ал.1, т.2, чл.5, ал.1 и чл.11, ал.1 от Наредба №22/16.07.2009г. за Централния кредитен регистър /Наредбата/, според които разпоредби финансовите институции имат задължение да подават към информационната система на ЦКР информация в електронен вид за всички кредити на техни клиенти и за настъпилите изменения на тези кредити до окончателното им погасяване. Тази информация се подава ежемесечно до 15-о

число на месеца, следващ отчетния, и касае състоянието по всички активни кредити на техни клиенти към последната дата на отчетния месец. В случая е налице договор за кредит, който не е обявен по предвидения в закона ред за недействителен, поради което следва да се приеме, че „Уникредит Кънсюзър Файненсиг” ЕАД подавайки информация относно кредитната задължениост на жалбоподателя законосъобразно е обработвало личните данни на жалбоподателя предвид условието по чл.6, ал.1, б.“в“ от Регламента. Задължението на БНБ да получи и съхрани в ЦКР изпратената от финансовите институции информация следва от разпоредбите на чл.20, чл.19, ал.6 вр. с чл.4, ал.1 и ал.2 от Наредбата, респ. по отношение на БНБ също са налице условията на чл.6, ал.1, б.“в“ от Регламента. Обработването на личните данни на жалбоподателя от БНБ е в съответствие и с условието на чл.6, ал.1, б.“д“ от Регламента, тъй като предвид целите на ЦКР обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес. Общественият интерес следва от възможността предоставената информация за ЦКР да се ползва от другите кредитни институции за кредитните възможности на кредитополучателите и тяхната коректност при изпълнението на кредитите, с оглед отпускане на обезпечени и сигурни кредити, с което се обезпечават сигурността на влоговете в тези банки и на цялата банкова система. Предвид изложеното жалбата е неоснователна. Оспореното решение е законосъобразно. Възраженията на жалбоподателя са необосновани и неоснователни. Предвид резултата от обжалването искането на жалбоподателя за допускане на предварително изпълнение на съдебното решение е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

При този изход на делото, основателни са претенциите на ответника и заинтересованите страни за присъждане на разноски. На ответника и заинтересованата страна БНБ се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на по 100,00 лв., а на заинтересованата страна „Уникредит Кънсюзър Файненсиг” ЕАД сумата 1200,00 лв., разноски за адвокатска защита. Размерът на адвокатското възнаграждение е към минимално предвидения в Наредба № 1 от 9.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа и съответства на действителната фактическа и правна сложност на делото.

Искането на жалбоподателя за присъждане на разноски за административното и за съдебното производство е неоснователно предвид неоснователността на жалбата.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Д. А., с адрес в [населено място] срещу Решение № ППН-01-841/2022 от 06.03.2025г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСТАВЯ без уважение искането на А. Д. А., с адрес в [населено място] за допускане на предварително изпълнение на съдебното решение.

ОСЪЖДА А. Д. А., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисия за защита на личните данни разноски по делото в размер на 100,00 лева.

ОСЪЖДА А. Д. А., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Българска народна банка, разноски по делото в размер на 100,00 лева.

ОСЪЖДА А. Д. А., с ЕГН [ЕГН], да заплати на „Уникредит Кънсюзър Файненсиг” ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] разноски по делото в размер на 1200,00 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: